

Τῷ 1866 ἐν Νεαπόλει ἀπέθανον ἐκ χολέρας 53,000 ψυχῶν. Τὸ ἐπόμενον ἔτος ἡ νόσος ἐλυμαίνεται τὴν Ρώμην, Νεάπολιν, Σικελίαν καὶ Ἰσπανίαν· ἐν Ρώμῃ μάλιστα ἐπεκράτει καὶ πανώλης.

Τῷ 1871 ἐν Βουερός Ἄδρες 26,000 θανάτων ἐντός 11 ἐβδομαδῶν ἐκ κιτρίνου πυρετοῦ.

Τῷ 1873 χιλιάδες θανάτων ἐκ χολέρας ἐν Βιέννῃ καὶ ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις.

Τῷ 1877 Ἰλαρά ἐνέσκηψε παρὰ τῷ ρωσικῷ στρατῷ τοῦ Δουναβέως 10,000 θάνατοι.

Τῷ 1878 μέλας ἔμετος ἐν Νέῃ Αὐρηλία 3,977 θάνατοι.

Τῷ 1878 ἡ Μέμπρις σχεδὸν ἠρημώθη ὑπὸ κιτρίνου πυρετοῦ 5,160 θάνατοι.

Τῷ 1878 κίτρινος πυρετὸς ὑπῆρξε ἐν γένει ἐν τοῖς νοτίοις τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν· θάνατοι ἐν ὅλῳ 14,809.

Τῷ 1885 ἡ χολέρα ἐξηράνισεν 100,000 προσώπων ἐν Ἰταλίᾳ μόνον.

Ἡ χολέρα οὐδέποτε διέβη τὸν εἰρηνικόν.

Ἡ Ἰνδικὴ χολέρα ἀκολουθεῖ τὰς διὰ Παρσίας καὶ Ἀραβίας ὁδοὺς τῶν συνοδιῶν.

Ἐν Βουβάτῃ ὑπάρχουσιν 94 ἱερά τῶν προσκυνητῶν καὶ 94 χολερικά κέντρα.

Ἀληθὴς ἀσιατικὴ χολέρα πάντοτε προέρχεται ἐκ τῆς Ἰνδικῆς καὶ χωρεῖ πρὸς τὴν δύσιν.

Τὰ διάστημα χολερικά ἔτη ἐν Ἰνδικῇ Ἦσαν τὰ 1756, 1768, 1780, 1792, 1804, 1816, 1828, 1840, 1852, 1864, 1876 καὶ 1888.

Ἡ ΩΡΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ

Τὸ πᾶν καλύπτει τῆς νυκτὸς ὁ μελανὸς μανδύας,
τὰ πάντα ἠρημοῦσι·
πλὴν τὰ αἰσθήματα διγίν δὲν ἔχουν τῆς καρδίας·
ὄτε τὰ πάντα διωποῦν πάλιν αὐταὶ λαλοῦσι.

Πάλιν λαλοῦν· τὸ ζοφερὸν ἐκεῖνο μεγαλεῖον
νυκτερινῆς γαλήνης,
ψελλίζει ἐν μυστήριον εἰς τὴν ψυχὴν μας θεῖον·
ὦ, εἶναι ὄρα προσφιλῆς ἢ νύξ παλῶν ἁγίων,
κρύφιος ὄρα προσευχῆς καὶ ἐλεημοσύνης·

Ἴδέ, τὰ ἄστρα λάμπουσιν ἐπάνω ὡς σπινθῆρες
οὗς ἔρριψαν αἱ ζεῖθοροι τοῦ Ποιητοῦ μας χεῖρος
ἀπὸ τὸ πῦρ τῆς θείας Του στοργῆς· νομίζεις ὅτι
ὁ βλέπει μόνος κάλλιον ὁ Πλάστης εἰς τὰ σκότη
τὸ βλέμμα Του τὰ ἀγρυπνον χροῖαν φωτὸς δὲν ἔχει
καὶ τοῦ φωτὸς ταχύτερον τὰ πάντα περιτρέχει.
Ἴδέ· λαλοῦν οἱ ρύακες καὶ τὰ νηὶ μύρον χύνουν·
μῖαν εὐχὴν πρὸς τὸν Θεὸν κ' ἐκεῖνα ἀπευθύνουν.

Ἀνυψομένην, ὦ Θεέ, πρὸς τ' ἀγρυποῦν Σοὶ δῶμα
τὴν προσευχὴν ἐπάκουε τῶν ἀσθενῶν πλασμάτων,
πρὸς Σέ, ὡς φάρον, τῆς ψυχῆς ἐν σκότει βλέπει τ' ὄμμα.
Σὺ μόνος εἶσαι ἡ ἰσχὺς, Θεέ, τῶν ἀδυνάτων.

Ἔ, δὸς εἰς τὸν πλανώμενον, Θεέ, καρδίας ῥῆμιν
καὶ εἰς τὸν ἀμαρτήσαντα εἰρήνην καὶ συγγνώμην·
δὸς εἰς τὴν Ἠθὴν ὄνειρα, δὸς ἕπνον εἰς τὸ βέθος,
δὸς ἄρωμα ἀγνόητος εἰς παρθενίας κρίνα,
εἰς τὸν ἀθλοῦντα μάστιγα ἀγιοσύνης στέφος,
εἰς τὸν πονοῦντα βάλαμον, εἰς τὸν τυφλὸν ἀτίνα.

φιλίαν δὸς εἰς τοὺς φθορῶν τοὺς νεκροὺς γαλήνην,
κ' εἰς τὸν ὀδίτην τὴν νυκτὸς φάρον τὴν δελήνην·
δὸς ἄρτον εἰς τὸν ἰντα, τὸρφανὸν μπετέρα,
εἰς τοῦ πλουσίου τὴν ψυχὴν τὸν ἐλλέουσι πόνον,
εἰς τῆς ζωῆς τὸ πάγος τὸρικὸν ἀστέρα,
δὸς ἕσμα εἰς τὴν φανμοῦτὸ Σοὶ ζητῶ μόνον.

R. A. P.

Ο ΑΔΕΛΦΟΣ Η Η ΑΔΕΛΦΗ

Ἐκ πάντων τῶν μετέων θημάτων, τὸ λεπτότερον ἴσως
εἶνε τὸ τοῦ ἀδελφοῦ καὶ τῆς ἀφῆς.

Ἡ ἀγάπη τῆς ἀφῆς πρὸς τὸν ἀδελφὸν ἀποτελεῖ εἶδος τι
ἀορίστου σεβασμοῦ πρὸς τὴν ὑψηλὴν τῆς ἰσχύος καὶ τοῦ λογικοῦ,
ἀλλὰ σεβασμοῦ μὴ τυνοδοῦμε ὑπὸ τοῦ καθηκόντος τῆς ὑπα-
κοῆς οὐδὲ ὑπὸ τοῦ φόβου τῆς εὐσεβείας· σεβασμοῦ, μὴ ἐξου-
πελεστικῶ ἐπομένως καὶ μὴ προκαλοῦντος τὴν ἐξέγερσιν τῆς
φυσικῆς ἀνεξαρτησίας. Εἶνε ἀσμός ἀντικεινὸς αἰσθημάτων
ἰσότητος, εἶνε σεβασμὸς μιγαχίας, ἀλλ' ἀγάπης θερμῆς,
ἀκραφνοῦς, σφοδρῆς, εἰς τὴν ἡδία παραδίδοται ἄνευ ἐπιφυλά-
ξεως. Εἶνε ἀγάπη πλήρης ὀφους καὶ ἀφελείας, τὸσφ ἀγνή
ὄσφ καὶ θερμῆ. Ἐ τοῦ ἀδελφὸς ἀδελφικὸν αἶσθημα εἶναι ἐν-
στικτὸν προστασίας, ἀλλ' ἀνεσοποτισμοῦ, ἄνευ κυριαρχικῆς
ιδέας, ἄνευ εὐθύνης. Εἶνε τοῦ ἔνεκα αἰσθημα εὐγενές, χά-
ριεν, τρυφερόν, μὴ περιλαμβανόμενον καὶ τύφους, ἀτίνα συνή-
θως συμπρομαρτυροῦσιν εἰς τὸ τρικὸν αἶσθημα.

Ἡ ἀγάπη τοῦ ἀδελφοῦ καὶ τῆς ἀδελφῆς εἶναι πᾶν ὅ,τι θελ-
κτικόν, ὑφίσταται ἐν τῷ κόσμῳ ὅ,τι λεπτιὸν ὑπάρχει ἐν ταῖς
σχέσεσι τῶν δύο φύλων ἕνωτικὸς πρὸς πᾶν ὅ,τι εἶνε ἡκιστα
ἀγνόν καὶ ἡκιστα ἀφελές.

Τὸ πρόσωπον τοῦ ἀδελφοῦ ἀπέχει πρὸς τὸ τοῦ πατρὸς, τὸ
τῆς ἀδελφῆς πρὸς τὸ τοῦ μητρὸς.

Ὁ ἀδελφὸς εἶνε πῶς λογικόν, ἀλλ' οὐχὶ τὸ σοβαρόν,
τὸ αὐστηρὸν λογικόν, ὑπερέπτεται, ὡς ἀπειλεῖ, ὡς ἐπι-
τιμᾶ, δὲν εἶνε τὸ ψυχολογικῆς πείρας. Εἶνε λογικὸν ἐπιει-
κὲς καὶ περιποιητικόν εἰς τὸ λογικὸν τῆς νεότητος, ἥτις τό-
σσην ἐπιτροπὴν ἐξασκᾷ ἐπὶ τῆς νεότητος.

Ἡ ἀδελφὴ εἶνε ἡσυχαστικὴ, οὐχὶ ἡ σοβαρῆ, ἡ ἐμπνεύουσα
φύσιν καὶ ἡ ἐπιβλητὴ στήν τῆς μητρὸς. Εἶνε ἀγάπη χα-
ρίεσσα, οἰκεία, καὶ ἀκαρῶν. Ἡ ἀνατροφή τοῦ ἀδελφοῦ καὶ
τῆς ἀδελφῆς συμπληροῦνται ἐπὶ τῶν φιλοσόφων, ἀφελῶν, πλῆ-
ρους ἀγάπης καὶ εὐταπεινῶν μπουλων τοῦ μὲν πρὸς τὸν δέ.

Ὁ ἀδελφὸς καὶ ἡ ἀδελφὴ ἠρημοῦσιν ἐπίσης καὶ ὡς διὰ
μεσα ὁ μὲν διὰ τὸν δὲ τοῖς γονεῦσιν αὐτῶν. Ἀναφέεται
αἴφνης ἐλαφρᾶ ἕρις ἐπὶ τὸν γατρός καὶ γονέων· Ὁ υἱὸς πα-
ρεμβάλλεται ὡς ὡς ὡς αὐτοῦ, ὡς παρὰ τῶν γονέων
ἐπιτύχη ἐπιείκειαν καὶ ἀγάπην τὴν κόρη εἰς τὴν πειθῶ
καὶ τὴν εὐπειθειαν. Οὐδέ γένετο ποτὲ ἀφορμὴ πατρικῆς
δυσχερεσίας· Παρεβάλλει ἡ ἀδελφὴ, ὡς καταπραῦνη τὴν
ὀργὴν τοῦ πατρὸς, καὶ τὴν δυσχερεσίαν, ἐπιπέγκη τὴν
εἰρήνην καὶ ἐπιτύχη πατριτικῶν μὲν τὴν μεταμέλειαν, τοῦ
πατρὸς δὲ τὴν συγγνώμην.

PAUL JANET,

(Κατὰ μετάφρασιν)

(τοῦ Πανακαδημίου).

Ο ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΧΡΥΣΟΘΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠ. ΦΕΙΟΥ ΝΕΟΛΟΓΟΥ.

11513